

ETIČKI KODEKS

LOGOS – Hrvatske udruge za logoterapiju

I. UVOD

Cilj Etičkog kodeksa Udruge LOGOS jest naglasiti, poticati i očuvati temeljna načela o vrijednosti života, čovjeka i društva općenito u svjetlu logoterapije Viktora Frankla.

U tu će svrhu Udruga LOGOS osigurati uvjete kako bi svi članovi mogli biti upoznati s Etičkim kodeksom. Nepoznavanje ili nerazumijevanje etičkih standarda ne opravdava neetično ponašanje članova Udruge.

Etički kodeks Udruge LOGOS usklađen je s Etičkim kodeksom SPUH-a te etičkim smjernicama EAP-a i Instituta Viktor Frankl u Beču, i u cijelosti je obvezujući za sve članove Udruge LOGOS – za psihoterapeute logoterapijskog pristupa i za edukante u procesu logoterapijske izobrazbe.

U nastavku teksta za obje se kategorije članstva upotrebljava jedinstveni naziv *logoterapeut*.

Etički kodeks sastoji se od Uvoda, Preambule, Općih etičkih smjernica, Temeljnih načela djelovanja logoterapeuta te Završnih odredbi.

II. PREAMBULA

Udruga LOGOS osnovana je s ciljem upoznavanja javnosti s osnovnim postavkama logoterapije prema načelima njezina utemeljitelja Viktora E. Frankla te promicanja i očuvanja logoterapije u njezinu izvornom obliku.

Biti čovjek znači imati pred sobom smisao koji treba ispuniti i vrijednosti kojima treba težiti. To znači živjeti u polju napetosti između realnosti i ideala kojima treba težiti.

Logoterapeut se odgovorno suočava s etičkim pitanjima koja ulaze u područje psihoterapije, savjetovanja, izobrazbe, istraživanja i ostalih oblika uključivanja u šire odnose s javnošću.

Osobna je odgovornost i zadaća svakoga logoterapeuta ostvarivati najviše etičke standarde prema mjerilima vlastite savjesti.

III. OPĆE ETIČKE SMJERNICE

Članak 1.

Cilj etičkih smjernica ovoga Kodeksa jest zaštita klijenata (osoba) i logoterapeuta od neetičnih postupaka.

Članak 2.

Logoterapeut prihvaća čovjeka kao cjelovito, jedinstveno i neponovljivo biće, sačinjeno od tjelesne, psihičke i duhovne dimenzije. Logoterapeut uvijek gleda čovjeka kao slobodno i odgovorno biće, unatoč različitim sudbinskim čimbenicima. Zato logoterapeut treba poštivati dostojanstvo i vrijednost pojedinca i zalagati se za očuvanje života od začeca do prirodnoga kraja.

Međuljudski odnosi trebaju se temeljiti na uzajamnom poštivanju slobode ljudske osobe. Pritom se ne misli na slobodu od (sudbinskih) okolnosti, bilo bioloških, psiholoških ili socioloških, nego na slobodu da osoba u svakoj situaciji zauzme vlastiti stav prema danim okolnostima.

Članak 3.

Logoterapeut se odnosi etički odgovorno prema sebi, prema psihoterapijskoj struci i prema klijentima (osobama) koje susreće u psihoterapijskoj praksi. U svom profesionalnom radu logoterapeut poštuje temeljna ljudska prava, dostojanstvo i vrijednost svake ljudske osobe, kao i pravo pojedinca na privatnost i tajnu.

Primarni je zadatak logoterapeuta da u svojim profesionalnim odnosima poštuje pravo osoba na vlastite tajne i intimu te je stoga dužan poduzimati nužne mjere opreza kako taj aspekt odnosa ne bi bio povrijeđen.

U pisanim ili usmenim izvješćima, supervizijama i slično priopćavaju se samo nužni podaci zbog kojih je profesionalni odnos i uspostavljen.

Povjerljive podatke o klijentima logoterapeut može davati samo i isključivo uz pristanak uključenih osoba.

Na očuvanje povjerljivih podataka potrebno je posebno upozoriti polaznike edukacije iz logoterapije, a odnosi se i na ostale edukante, asistente i predavače.

Članak 4.

Logoterapeut je predan proširivanju znanja o ljudskom ponašanju i o čovjekovu razumijevanju samoga sebe i drugih te širenju i uporabi toga znanja za dobrobit čovječanstva. U tom će pogledu logoterapeut nastojati ostvariti i zadržati visoku razinu kompetentnosti u svom radu te se cjeloživotno učiti i usavršavati. Svjestan granica svojih znanja i vlastite stručnosti, pružat će samo one usluge i služiti se samo onim tehnikama za koje je kvalificiran obrazovanjem ili iskustvom.

Članak 5.

Logoterapeut treba širiti svijest o čovjekovoj usmjerenosti prema smislu, o povjerenju u život unatoč patnji, o prisutnim potencijalima egzistencijalne ispunjenosti te o ljubavi kao mogućnosti doživljavanja jedinstvenosti drugoga ljudskog bića.

Članak 6.

Logoterapeut treba poštivati svoje kolege i pripadnike srodnih struka kao suradnike na zajedničkom projektu, a to je uvijek dobro klijenta. Prema svojim najboljim mogućnostima nastoji im proslijediti potpune informacije, ako to nije u suprotnosti s dobrobiti klijenta, te im iskazivati uzajamno poštovanje.

Članak 7.

Logoterapeut treba biti svjestan profesionalne i znanstvene odgovornosti prema klijentima s kojima dolazi u profesionalni odnos te prema zajednici i društvu u kojima živi i radi. Etički standardi i ponašanje moraju biti takvi da potiču izgradnju pozitivnog stava javnosti prema logoterapiji. U tom je pogledu svaki logoterapeut dužan, ali i pozvan, poticati profesionalnu i znanstvenu etiku svojih

kolega i suradnika.

IV. TEMELJNA NAČELA DJELOVANJA LOGOTERAPEUTA

Odnos prema klijentu

Članak 8.

Na početku profesionalnog odnosa logoterapeut s klijentom obrazlaže i dogovara tijekom psihoterapije, način naplate i povjerljivost podataka.

Ako je logoterapeut još u procesu edukacije, klijenta je potrebno upoznati s tom činjenicom, kao i s obvezom supervizije te s time kod koga se ona obavlja.

Članak 9.

Pri odlučivanju o pružanju usluga osobama koje su već u tretmanu negdje drugdje logoterapeut pažljivo razmatra sadržaj tretmana i potencijalnu dobrobit klijenta. O tome razgovara sa samim klijentom ili s osobom koja ga zastupa. U slučaju potrebe logoterapeut se savjetuje sa stručnjacima koji su također uključeni u terapijski proces.

Članak 10.

U slučajevima kada se psihoterapija mora prekinuti zbog nedostupnosti logoterapeuta, logoterapeut treba nastojati planirati i organizirati daljnju skrb za klijenta.

Naknada za pružanje usluga

Članak 11.

Logoterapeut može naplaćivati svoje usluge na način i u skladu s propisima koji uređuju tu djelatnost.

O iznosu naknade logoterapeut obavještava klijenta na početku zajedničkoga profesionalnog odnosa.

Suradnja s drugim srodnim udrugama i tijelima

Članak 12.

Prijam Udruge LOGOS u članstvo i registar SPUH-a te Instituta Viktor Frankl u Beču obvezuje logoterapeuta na poštivanje etičkih načela obiju spomenutih organizacija.

Članak 13.

Logoterapeuti surađuju s nacionalnim i europskim stručnim organizacijama i udruženjima te s Europskim savezom za psihoterapiju (European Association for Psychotherapy – u nastavku: EAP) tako da bez odgađanja i potpuno odgovaraju na upite i zahtjeve bilo kojega utemeljenog etičkog ili profesionalnog tijela takvoga udruženja ili organizacije.

Članovi Udruge LOGOS na taj način surađuju sa Savezom psihoterapijskih udruga Hrvatske (SPUH) i Europskim savezom za psihoterapiju (EAP).

Sud časti

Članak 14.

Udruga LOGOS Statutom je osnovala Sud časti, čija je zadaća utvrđivanje povreda načela sadržanih u ovom Kodeksu.

Članak 15.

Za sva etička pitanja i dvojbe u svom psihoterapijskom radu logoterapeut se treba obratiti Sudu časti Udruge LOGOS za stručno mišljenje.

Komunikacija sa Sudom časti obavlja se isključivo pisanim putem.

Sud časti brine o temeljitom i pravičnom postupku ispitivanja, s različitim razinama otvorenosti i provjere, o pravednosti u svom odlučivanju i o korektnom razmatranju prigovora na svoje odluke.

Prijam novih članova u Udrugu

Članak 16.

Pri prijmu u Udrugu LOGOS budući član mora, osim zahtjeva za članstvo, dati i pisanu izjavu o prihvaćanju načela Etičkoga kodeksa Udruge.

Pristupnice, na kojima je ujedno i potpis o prihvaćanju Etičkoga kodeksa, pohranjuju se kod tajnika Udruge.

Sudjelovanje u obrazovanju

Članak 17.

Logoterapeut koji sudjeluje u obrazovanju i profesionalnom razvoju drugih logoterapeuta, bilo kao predavač bilo kao asistent, mora težiti kompetentnom planiranju obrazovnog programa. Taj program mora omogućavati stjecanje diplome te mora biti sastavljen po uzoru na program austrijskog Instituta za logoterapiju i egzistencijalnu analizu ABILE.

Članak 18.

Ako je uključen kao asistent ili predavač u obrazovni proces ili u bilo koju vrstu treninga, radionice ili supervizije, logoterapeut mora pružiti točne informacije, utemeljene na znanstvenim spoznajama, te prikazivati činjenice i obrazlagati pojave s najvišim stupnjem objektivnosti.

Pritom logoterapeut mora biti svjestan odgovornosti koju ima prema polaznicima te izbjegavati ponašanja kojima bi zlorabio svoj položaj.

Oglašavanje i nastupi u javnosti

Članak 19.

Logoterapeut je odgovoran za samostalno oglašavanje, izdavanje tiskanih materijala, brošura, plakata i ostalih javnih glasila te za obrazovne programe koje provodi i u kojima sudjeluje (seminari, predavanja, radionice). Ako je riječ o aktivnom članu Udruge, potrebno je da o takvim aktivnostima pisanim putem obavijesti Udrugu.

Prije provođenja obrazovnih aktivnosti program mora opisati ciljnu skupinu (populaciju) kojoj je namijenjen, ciljeve obrazovnog programa, predavače te naknadu za program.

Članak 20.

Logoterapeut svoju profesionalnu ulogu obavlja i javnim nastupima.

Javnim nastupima smatraju se svi oblici plaćenoga i neplaćenoga oglašavanja usluga, izdavanje pisanih, audio ili video materijala, objavljivanje u stručnim i drugim časopisima, intervjui i komentari dani za objavu u javnim glasilima, davanje stručnih mišljenja, predavanja i recenzije.

Članak 21.

Logoterapeut preuzima potpunu osobnu odgovornost za vlastite javne nastupe, koji moraju biti pripremljeni i provedeni u skladu s ovim Kodeksom.

U javnim nastupima logoterapeut ne smije davati netočne podatke koji bi mogli zavesti primatelja informacija.

Logoterapeut je prije svega dužan davati točne podatke o vlastitom obrazovanju, iskustvu i kompetentnosti, akademskom stupnju, svom profesionalnom statusu i zaposlenju, uslugama koje pruža te o naknadama za pružene usluge.

Rješavanje etičkih pitanja

Članak 22.

Ako logoterapeut nije siguran je li određena situacija ili neka planirana aktivnost u skladu s ovim Kodeksom, dužan se savjetovati sa Sudom časti Udruge ili njezinim vodstvom.

Članak 23.

Logoterapeut koji uoči da njegov kolega krši etička načela profesionalnog ponašanja dužan ga je na to upozoriti i na neformalan način pokušati pomoći u rješavanju problema.

Ako se očito kršenje Kodeksa ne može riješiti na kolegijalan i neformalan način, logoterapeut je dužan o tome izvijestiti Sud časti, koji će poduzeti potrebne mjere.

Članak 24.

Logoterapeut se ne smije baviti prijavama kojima je cilj nekoga povrijediti ili poniziti, a ne zaštititi struku.

Članak 25.

Logoterapeut je dužan odbiti svaku aktivnost koja je u suprotnosti s ovim Kodeksom, a Udruga mu je dužna u tome pomoći svojim ugledom i pravnim sredstvima ako se za to ukaže potreba.

Suradnja

Članak 26.

Častan logoterapeut odnositi će se prema drugim logoterapeutima onako kako bi želio da se drugi odnose prema njemu.

Svojim učiteljima iskazivat će poštovanje i zahvalnost za znanje, vještine i odgoj koje je od njih primio.

Ako drugi logoterapeut zatraži od njega stručni savjet i pomoć, pružit će ih nesebično i prema svom najboljem znanju.

V. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 27.

Članovi Udruge LOGOS svako će kršenje ili pokušaj kršenja Kodeksa nastojati riješiti pred Sudom časti Udruge.

Ne uspiju li pronaći rješenje, ili kada je riječ o žalbi na izrečenu odluku, članovi Udruge LOGOS obratit će se Sudu časti SPUH-a.

Članak 28.

Ovaj Kodeks stupa na snagu osmoga dana nakon objave na službenim internetskim stranicama Udruge LOGOS.

Sud časti predstaviti će Kodeks na sljedećoj skupštini Udruge LOGOS te, prema potrebi, na edukacijskim susretima.

U Zagrebu, 3. studenoga 2016.